

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 9519100282
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9519100282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Szaba a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci proti obžalovanému J. C. a spol. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 25. júna 2020 v Bratislave o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovanej Q. C. proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 27. januára 2020, sp. zn. BB - 3T 38/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec vracia Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 27. januára 2020, sp. zn. BB - 3T 38/2019, bola obžalovaná Q. C. uznaná za vinnú z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako účastníčka kurzu A.-O. po vykonaní skúšky odbornej spôsobilosti na G. A. XX/X vo J. dňa 10. decembra 2015 poskytla Mgr. B.K., v tom čase vedúcemu oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva PZ v K. K. a zároveň členovi skúšobnej komisie, v súvislosti s vykonávaním skúšok odbornej spôsobilosti v zmysle zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti, úplatok vo forme letu stíhačkou L.-XX V., pričom Mgr. B.K. dňa 28. októbra 2016 tento let na letisku A. aj absolvoval.

Za to bola obžalovaná Q. C. samosudcom Špecializovaného trestného súdu odsúdená podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 700,- € (sedemsto) a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. k náhradnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Naproti tomu samosudca Špecializovaného trestného súdu obžalovaného J. C. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre prečin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode ako účastníci kurzu A.-P, na presne doposiaľ nezistenom mieste, v presne nezistenom čase, v období od 20. novembra 2015 do 28. októbra 2016 poskytli Mgr. B.K., vedúcemu oddelenia súkromných bezpečnostných služieb Krajského riaditeľstva PZ v K. K. a zároveň členovi skúšobnej komisie, v súvislosti s vykonávaním skúšok odbornej spôsobilosti v zmysle zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti, ktoré sa konali dňa 10. decembra 2015 v školiacom stredisku spoločnosti M., s. r. o., J. Y. XXXX/X J., úplatok vo forme letu stíhačkou L.-XX V., pričom Mgr. B.K. dňa 28. októbra 2016 tento let na letisku A. aj absolvoval,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný J. C..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálny prokurátor“) a obžalovaná Q. C..

Špeciálny prokurátor v odôvodnení odvolania, ktoré podal čo do oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, argumentoval tým, že obhajoba obžalovaného J. C. založená na prenesení viny na svoju manželku Q. C. ako jedinej páchatelky žalovaného skutku, je vyslovene účelová a nevierohodná. V tejto súvislosti zdôraznil, že obidvaja manželia boli spoločníkmi súkromnej bezpečnostnej služby spoločnosti M. s. r. o., ktorá im zabezpečovala zdroj obživy. Na podklade prebiehajúceho trestného stíhania došlo rozhodnutím príslušného štátneho orgánu k odňatiu spôsobilosti na výkon činnosti a k ohrozeniu zdroja ich príjmov. Je preto logické, že obžalovaný J. C. popiera spáchanie tohto trestného činu a usvedčuje svoju manželku, pretože oslobodením spod obžaloby sa môže vrátiť ako bezúhonná osoba k výkonu činnosti prevádzkovať súkromnú bezpečnostnú službu a tak zabezpečiť svoju existenciu.

Podľa názoru špeciálneho prokurátora skutok uvedený v obžalobe bol spáchaný spoločným konaním obidvoch obžalovaných po predchádzajúcej dohode, o čom svedčí použitie spoločných peňazí a získanie výhody obidvomi páchatelmi vo forme úspešne absolvovanej skúšky. Tento záver nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov, či už z výpovedí svedkov Mgr. K. C., Ing. B. Z. a zo zabezpečených listinných dôkazov.

Z týchto dôvodov podaným odvolaním čo do výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému J. C. sa špeciálny prokurátor domáhal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil časť napadnutého rozsudku vo výroku o oslobodení obžalovaného J. C. spod obžaloby a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol o uznaní viny obžalovaného J. C. zo skutku na podklade podanej obžaloby a uložením primeraného peňažného trestu.

Obžalovaná Q. C. v odôvodnení odvolania podaného čo do výrokov o vine a treste v plnom rozsahu zotrvala na svojej predchádzajúcej obhajobnej argumentácii založenej na tvrdení, že v prípade poukazu na let stíhačkou pre svedka Mgr. K. C. išlo len o dar za celú študijnú skupinu ako prejav určitého poďakovania za ochotu, akou sa im počas celého kurzu venoval, pričom tento mu bol odovzdaný až po samotnej skúške. Nešlo teda z jej strany o úmysel pre seba alebo iného dosiahnuť nejaké zvýhodnenie v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu a už vôbec nie o nejaký úplatok. V tejto súvislosti poukázala na zabezpečené dôkazy, najmä na výpoveď svedka JUDr. O. A., ktorý vylúčil akúkoľvek intervenciu počas skúšok odbornej spôsobilosti, čo svedčí pre záver o absencii jej zavinenia. Nakoniec namietala, že súd prvého stupňa záver o úplatku vyvodil aj z hľadiska možnej budúcej kontrolnej činnosti Mgr. K. C., pritom z výrokovej časti napadnutého rozsudku taký skutkový záver nevyplýva.

Z týchto dôvodov sa obžalovaná Q. C. odvolaním podaným prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariana Dzurošku domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod podanej obžaloby.

K odvolaniu podanému špeciálnym prokurátorom sa písomne prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariana Dzurošku vyjadril aj obžalovaný J. C.. V tomto v podstate zopakoval hlavnú líniu svojej obhajoby založenú na popieraní akejkoľvek účasti na zabezpečení poukazu na let stíhačkou pre svedka Mgr. K. C., čo napokon potvrdila aj jeho manželka obžalovaná Q. C.. Podľa jeho názoru tomu zodpovedajú aj ďalšie dôkazy, najmä v rámci konfrontácie vykonaný výsluch svedka Ing. B. Z., ale aj ďalšie svedecké výpovede.

Z uvedených dôvodov obžalovaný J. C. navrhol odvolanie špeciálneho prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom ako dôvodné odvolací súd vyhodnotil obidve.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver Špecializovaného trestného súdu o vine obžalovanej Q. C. a naopak o nevine obžalovaného J. C. je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku neúplnosti a pochybnosti o správnosti skutkových zistení preto, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom na ich objasnenie bude potrebné niektoré dôkazy opakovať a vykonať aj ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v posudzovanej veci zistil, že Špecializovaný trestný súd ako súd prvého stupňa jednak logicky nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dedukovať iné závery, než aké logicky vyplývajú z doposiaľ vykonaných výpovedí obžalovaných aj v kontexte iných priamych a nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich, môžu len samotní obžalovaní J. C. a Q. C. majúci právo brániť sa spôsobom, ktorý uznajú za vhodný a samozrejme ich zvolený obhajca, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania.

V druhom rade odvolací senát 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že tu nie je na to, aby Špecializovanému trestnému súdu takmer opakovane robil analytický rozbor dôkaznej situácie vo veci, ktorá je z pohľadu zabezpečených dôkazov a ich logického hodnotenia v stave nevyvolávajúcom rozumné pochybnosti.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pokiaľ ide o záver samosudcu Špecializovaného trestného súdu, ktorý po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že výpovede obžalovaných J. C. a Q. C. možno hodnotiť ako hodnoverné, ktorým zodpovedajú aj ďalšie na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Pre záver o hodnovernosti obvineného nestačí, že obžalovaný zotrváva na svojej výpovedi a že obsah svojej predchádzajúcej výpovedi potvrdil i po konfrontácii s iným spoluobžalovaným, prípadne svedkom. Hodnotenie dôkazu podľa § 2 ods. 12 Tr. por. musí súd prevádzať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu i v ich súhrne, teda skúma, či výpoveď obžalovaného je logická, či sa obžalovaný prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchýľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí súd dotazom zistiť, prečo k nim vo výpovedi obžalovaného dochádza. Pri hodnotení tohto dôkazu potom vychádza z celej výpovede obžalovaného, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z vysvetlení, prečo k týmto rozdielom došlo. Aby mohol spoľahlivo dôkaz zhodnotiť, musí vziať v úvahu i dôkazy ostatné, posúdiť prípadné rozpory medzi nimi, skúmať, prečo k nim dochádza a jedine takto môže získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obžalovaného.

Úplne to isté platí aj pre záver o hodnovernosti výpovede svedka (R 30/1966).

V posudzovanej trestnej veci je totiž úplne evidentné, že ako obžalovaní J. C. a Q. C., tak aj korunní svedkovia Mgr. K. C. a Ing. B. Z. v neskoršom štádiu trestného konania zmenili svoje výpovede a tvrdenia prispôbovali dôkaznej situácii, resp. v prospech obžalovaných bez toho, aby túto zmenu logickým spôsobom aj vysvetlili, čím sa dostali do rozporu nielen so svojimi predchádzajúcimi výpoveďami, ale aj do rozporu s ostatnými zabezpečenými dôkazmi.

Z listinného dôkazu na č. l. 211 (kópia str.10 z evidencie letov) vyplýva, že objednávka na let L-XX V. bola evidovaná už 11. novembra 2015, teda v deň ukončenia kurzu odbornej prípravy, ktorý sa uskutočnil v školiacom stredisku M., s.r.o., J. Y. XXXX/X, J., v termíne od 2. do 11. novembra 2015, pričom táto objednávka bola zaplatená v hotovosti 20. novembra 2015. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že skúška odbornej spôsobilosti bola vykonaná až 10. decembra 2015, teda poukaz na let stíhačkou L-XX V. bol zabezpečený takmer mesiac pred vykonaním skúšky.

Vzhľadom na okrem iného aj spôsob úhrady tejto objednávky (v hotovosti, čomu logický zodpovedá nielen jej osobné odovzdanie, ale aj osobné prevzatie poukazu), je neskoršia zmena výpovede svedka Ing. B. Z. v zrejmom rozpore s jeho prvotnou výpoveďou z 3. júla 2019, o to viac, keď túto zmenu odôvodnil tento svedok iba postupom vyšetrovateľa, ktorý ale tento výsluch vykonal aj za prítomnosti obhajcu obžalovaných JUDr. Mariana Dzurošku a dokonca jeho koncipienta Mgr. Pavla Dzurošku. Na vlas rovnako je tomu tak aj v prípade svedeckej výpovede Mgr. K. C. z 22. júla 2019, v jeho prípade o to viac, že podľa zápisnice o výpovedi obvineného z 10. mája 2019, č. l. 171, je tento Odborom inšpekčnej služby Stred, Banská Bystrica, pod ČVS: SKIS-198/OISS-V-2018, trestne stíhaný pre viaceré skutky prijímania úplatku, vrátane skutku, ktorý je predmetom tejto posudzovanej trestnej veci obžalovaných J. C. a Q. C., pričom z tejto výpovede vyplývajú skutočnosti svedčiace pre jeho aktívne zasahovania do procesu skúšok o odbornej spôsobilosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené bude preto potrebné opätovne v zmysle prezentovaného rozhodnutia R 30/1966 vypočúť obžalovaných a hlavne svedkov Mgr. K. C. a Ing. B. Z., v prípade existencie rozporov podrobne zistiť, prečo k nim dochádza, a to aj s prihliadnutím a prípadným konfrontovaním s inými zabezpečenými dôkazmi. Rovnako bude potrebné vypočúť v procesnom postavení svedka aj vyšetrovateľa pplk. Ing. B. K., najmä k spôsobu výsluchu vyššie uvedených svedkov, a tieto zistenia prípadne navzájom konfrontovať. V neposlednom rade bude potrebné zabezpečiť aj uznesenie o vznesení obvinenia z 12. apríla 2019 týkajúce sa svedka Mgr. K. C. a zistiť súčasný stav tohto konania.

Pokiaľ ide o obžalovanou Q. C. prezentovanú odvolaciu námietku založenú na tvrdení, že v prípade tohto darovaného letu išlo v podstate len o akési poďakovanie všetkých účastníkov kurzu za ochotu, akou sa im Mgr. K. C. počas celej doby venoval, odvolací senát 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukazuje na svoj predchádzajúci rozsudok zo 7. júna 2018, sp. zn. 5 To 5/2018. Mimočodom okolnosť tvrdenú obžalovanou Q. C. nepotvrdil žiaden iný účastník kurzu, dokonca ani svedok T. C., ktorého svedok Mgr. K. C. uvádza vo výpovedi z 10. mája 2019 vykonanej v procesnom postavení obvineného ako osobu, ktorá mala zabezpečovať skúšku odbornej spôsobilosti pre inú osobu (č. l. 171).

Vzhľadom na to, že ide o takmer identickú otázku a obhajobnú argumentáciu, odvolací senát svoje stanovisko z predmetného rozsudku odcituje v plnom znení:

„Z tohto dôvodu považoval súd za potrebné vysporiadať sa s uznesením generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 29. januára 2018, sp. zn. XVI/2 Pz 1/18/1000-3, ktorý v takmer identickej korupčnej veci (s tým rozdielom, že nešlo o prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ale o zrkadlový zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.) v konaní podľa § 363 a nasl. Tr. por. dospel k záveru, že skutok spočívajúci v odovzdaní / prijatí drobnej finančnej hotovosti lekárovi ako prejavu vďaky za už poskytnutú zdravotnú starostlivosť, nie je trestným činom. Svoj názor generálny prokurátor odôvodnil tým, že nie všetky plnenia, na ktoré nie je právny nárok je možné automaticky považovať za úplatok; takýmto plnením je nepochybne aj dar podľa § 628 a nasl. Obč. zák. Pri posudzovaní, či išlo o úplatok alebo dar, je rozhodujúcim kritériom úmysel poskytovajúcej osoby - kým dar nemožno podmieňovať protihodnotou alebo protislužbou, je prejavom vďačnosti alebo náklonnosti voči obdarovanému, v prípade úplatku musí vždy existovať očakávanie neoprávnenej výhody. Ak teda pacient v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou poskytne lekárovi plnenie s cieľom získať „nadštandardnú starostlivosť“, prednostné vykonanie operácie alebo akýkoľvek iný prospech, v takých prípadoch nepochybne ide o protiprávne konanie tak pacienta, ako aj zdravotníckeho pracovníka. Na druhej strane, konanie pacienta, ktorý prinesie lekárovi nejakú pozornosť ako vyjadrenie vďaky za už poskytnutú starostlivosť, či úspešne zvládnutú operáciu je možné akceptovať ako poskytnutie daru. V tejto súvislosti generálny prokurátor poukázal na § 2067 ods. 1 zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník Českej republiky, z ktorého a contrario možno vyvodiť, že ak pacient dá zdravotníckemu zamestnancovi dar po prepustení zo zdravotnej starostlivosti, pôjde o prípustný dar.

S vyššie prezentovaným právnym názorom generálneho prokurátora najvyšší súd zásadne nesúhlasí. Ide o názor, ktorý je v rozpore s rozsudkom najvyššieho súdu z 25. februára 2014, sp. zn. 2 To 12/2013, uverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. R 21/2015, ktorý jednoznačne uvádza, že „Trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 Tr. zák., spočívajúci v prijatí, požadovaní alebo prijatí sľubu úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu nemusí byť spojený s porušením povinnosti páchatel'a, ktorá vyplýva z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, ako je tomu pri trestnom čine prijímania úplatku podľa § 328 Tr. zák. Súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v zmysle § 329 ods. 1 Tr. zák. je daná vždy vtedy, ak páchatel' bez právneho titulu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť materiálnu alebo inú protislužbu za svoje predchádzajúce, prebiehajúce alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Tr. zák.), mimo právneho režimu odmeňovania toho, kto obstarávanie dotknutých vecí všeobecného záujmu z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie vykonáva.“.

Z citovaného judikátu, ale aj množstva iných rozhodnutí špecializovaného a najvyššieho súdu tak jednoznačne vyplýva, že - na rozdiel od názoru generálneho prokurátora, i) pri tomto trestnom čine nemusí dôjsť k porušeniu povinností páchatel'a (lekár nijako nemusí zvýhodniť podplácajúceho pacienta), ii) nerozlišuje sa kedy došlo k poskytnutiu neoprávnenej výhody (či pred, počas alebo po poskytnutí zdravotnej starostlivosti) a iii) nie je relevantné ani to, aká bola hodnota poskytnutého plnenia (či išlo o naturálie, drobnú alebo významnú finančnú hotovosť). generálnym prokurátorom zvolený výklad zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu preto nemôže obstáť.

Ak by sme ním prezentovaný výklad akceptovali, mohlo by to mať závažné negatívne dôsledky na stíhanie korupčných trestných činov. Postačovalo by, ak by lekár (ale ako rozvedieme nižšie, aj akákoľvek iná osoba, ktorá obstaráva vec všeobecného záujmu) odmietol prijať úplatok pred alebo počas poskytovania zdravotnej starostlivosti s tým, že by pacienta inštruoval, že v prípade spokojnosti mu môže po poskytnutí zdravotnej starostlivosti niečo podarovať. Takto by sa medzi pacientmi rozšírilo všeobecné povedomie, že „dávať“ je treba až po zákroku, nakoľko vtedy to nie je trestné a hlavne, vtedy to lekári očakávajú, príjmu a nabudúce sa o nich opäť dobre postarajú. Popísaný stav by viedol k úplnej

legalizácii úplatkov, stalo by sa verejným tajomstvom, a to predovšetkým u najzraniteľnejších osôb - dôchodcov, chronicky alebo dlhodobo chorých pacientov, že úplatky dávať treba, len ich treba nazývať darom a odovzdávať ich až po poskytnutí zdravotnej starostlivosti.

Zároveň, ak by sme uvedené konanie pripustili v zdravotníctve, rovnako by sme ho museli pripustiť v iných oblastiach verejného života.

Trestným by nemohlo byť ani konanie sudcu, ktorý by po skončení pojednávania prijal od účastníka alebo obžalovaného drobnú finančnú hotovosť, fľašu, pozvanie na obed a pod. za „zákonné a spravodlivé rozhodnutie v jeho veci“. Ani konanie policajta, ktorý by v zákonnej lehote vydával cestovné pasy, za čo by sa mu spokojní občania chodili poďakovať formou kávy, dezertu, ovocia či fľaše domácej borovičky, by nebolo trestné. Pokiaľ v ďalšej časti odôvodnenia generálny prokurátor poukázal na § 2067 ods. 1 zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník Českej republiky je treba povedať, že znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa slovenského Trestného zákona v žiadnom prípade nemožno vykladať v intenciách občianskoprávnej úpravy iného štátu, a to navyše takej, ktorá ani rámcovo nie je na Slovensku platná a účinná. V kontexte prejednávanej veci ide teda o absolútne nepoužiteľný argument."

Z týchto dôvodov odvolanie špeciálneho prokurátora odvolací senát 5T vyhodnotil ako dôvodné. Za dôvodné vyhodnotil aj odvolanie obžalovanej Q. C., keďže vina v zmysle podanej obžaloby by bola pre ňu s poukazom na zásadu reformatio in peius výhodnejšia ako vina v zmysle napadnutého rozsudku. Napokon k zrušeniu rozsudku v neprospech obžalovaného J. C. nemohlo dôjsť bez zrušenia rozsudku aj v prípade obžalovanej Q. C.. Treba iba dodať, že procesný postup navrhnutý špeciálnym prokurátorom je v rozpore s ustanovením § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky potom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obžalovaného J. C. a obžalovanej Q. C. vrátil samosudcovi Špecializovaného trestného súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom tento bude vysloveným právnym názorom podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.